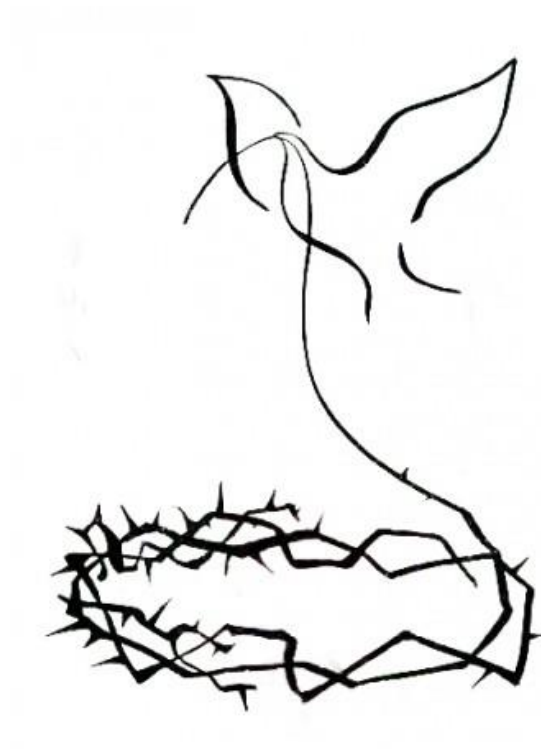

KERESZTÚT
SZŐDLIGET- CSÖRÖG - SZŐD - 2018.03.24.

„Maradjatok énbennem, és én tibennetek.”

Jn15,4

Kedves Testvérünk! Szeretettel köszöntünk a Sződ, Sződliget, Csörög községek közös keresztútján. Örülünk, hogy köztünk vagy és velünk tartasz. A keresztút egy különleges imádság, amelyben Istennel akarunk találkozni. Vele akarunk beszélgetni. Arra kérünk, hogy az úton Te is kövesd velünk az imádság menetét. Ne használj mobil telefont és kérünk, ha lehet, ne dohányozz az úton. Legyünk közösségben egymással! Legyünk egyek Krisztusban! Maradjunk meg Őbenne! Mai elmélkedéseink központi gondolata Szent Pál apostolnak Athénban elmondott beszéde egyik mondata: „Benne élünk, mozgunk és vagyunk” (Apcsel17,28.) Szeretnénk jobban megismerni a bennünk lévő Jézust! Hisszük, hogy a Szentlélek megvilágosító ereje által megvigasztalódva, megerősödve új élményekkel és tapasztalatokkal gazdagodhatsz, ha valóban részt veszel a zarándoklaton és elmélyedsz az elmélkedések értelmén.

A Szentlélek segítségül hívása, ének:

**Szentlélek, úgy kérünk , szállj le ránk, töltsd el a szívünk, életünk,
hogy béke és áldás szálljon ránk, küldd el a Lelked, úgy kérünk, Istenünk. :/**

**Kegyelmeddel táplálsz, Istenünk, hozzád emeljük most mindnyájan a szívünk,
reménységünk Belőled fakad, hogyha szívünk-lelkünk mindentől szabad.**

**Ajándékul Lelked küldted el, hogy ne önmagunknak, hanem annak éljünk,
aki értünk életét adta. Mi is átadjuk most szívünk, mindenünk.**

Nyitó elmélkedés:

Avilai Nagy Szent Teréz írja a Belső várkastély című művében **"Nem kevés nyomorúság és zavarodottság származik abból, hogy önnön bűneink miatt nem értjük és nem tudjuk azt, kik is vagyunk.... tompaelméjűsége vallana az, ha nem törekednénk megtudni, kik vagyunk, hanem megelégednénk eme testtel, és következésképpen csak felszínesen, szóbeszéd miatt tudnánk arról, hogy nekünk lelkünk van mivel a hit így tanítja. Ám, hogy miféle javakat rejt ez a lélek magában, ki lakik őbenne, s mily nagy értékkel bír, ezt csak ritkán vesszük fontolóra,....."** Olvassuk el még egyszer! Fontoljuk meg mit is mond ezzel az egyháztanító szent? Hajlamosak vagyunk úgy élni az életünket, mintha az Istennel való kapcsolatunk pusztán hagyományok, szokások és egyházi elvárások teljesítésének sora lenne. Úgy gondoljuk, hogy Isten akar tőlünk *valamit*, az Egyház elvár tőlünk valamit. De Isten nem VALAMIT akar tőlünk! Nem valamilyen mennyiségű perselypénzt, nem valamennyi számú imádságot, nem böjtöket és zarándoklatokat... Isten minket akar. A szívünket! Az igazi teljes valónkkal akar közösségben lenni. Nem mintha az említett dolgok rosszak lennének, de Isten nem gyakorlatokat, szokások és hagyományok teljesítését, vagy valamilyen erőfeszítést igénylő teljesítményt vár el tőlünk, hanem szeret minket és csak a minél mélyebb szeretetkapcsolatot akarja velünk. Miért? Isteni szeretettel szeret minket, a legkedvesebb teremtményeit. Ki az közülünk, aki megszámlolta a puszikat és öleléseket, a kedves szavakat amiket a gyermekétől kapott életében? Ki az, aki az engedelmissége miatt szereti a gyereket, s ha rossz lenne, eltaszítaná magától? Ha mi földiek így tudjuk szeretni a gyermekeinket, mennyivel inkább szeret bennünket a mi Mennyei Atyánk! Mondhatjuk tehát, hogy nem azon áll az üdvösségünk, hogy mi

keressük Istent, hanem, hogy Ő keres minket. Mire tanít minket az evangélista, amikor ezt írja: „Az Emberfia ugyanis azért jött, hogy megkeresse és megmentse, ami elveszett.” Lk19,10

Ének:

**Tisztítsd meg szemem, hogy téged lásson!
Tisztítsd meg fülem, hogy téged halljon!
Nyisd meg a szívem, hogy befogadjon,
nyisd meg a szívem, hogy befogadjon,
nyisd meg a szívem, hogy befogadjon,
nyisd meg a szívem!**

**Vidd a lábaim, hogy hozzád érjek!
Emeld két karom, ha átölellek!
Mentsd meg a lelkem, hogy benned éljek,
mentsd meg a lelkem, hogy benned éljek,
mentsd meg a lelkem, hogy benned éljek,
mentsd meg a lelkem!**

1. **Állomás: Jézust halálra ítélik** - Imádunk téged Krisztus és áldunk téged, ***mert szent kereszted által megváltottad a világot.***

Teremtettségünk okán szívünk belsejében –a lelkünkben- van istenképű igazi valónk – Ennek megismerésére buzdít minket Avilai Nagy Szent Teréz, ahogy a bevezetőben is hallottuk - a halhatatlan lelkünk, mely örökké él; az ¹igazságosság, ²jóság, ³nagyszerűség, ⁴egyediség, ⁵okosság, a ⁶bátor felelősségvállalás, az ⁷öröm, az ⁸önfeláldozó szeretet és a ⁹tettvágy. Mind-mind bennünk vannak. Ezt veszik körül a hosszú évek során páncéllá kérgesedett önmagunk igazát alátámasztó bűneink; ¹haragszunk ha valami nem a mi elképzeléseink szerint történik, ²büszkék vagyunk segítséget kérni ha gyengének érezzük magunkat, ³simán elferdítjük a mondandónkat, ha a helyzet ezt kívánja, (Ezt teszi Pilátus is.) ⁴irigykedünk ha valaki valamiben különb mint mi, ⁵kuporgatunk, felhalmozunk, ⁶félünk másként dönteni mint amit régen megszoktunk még akkor is, ha érezzük a változtatás szükségességét, ⁷habzsoljuk az életet, ⁸szégyentelenül követjük ösztöneinket, és ⁹lusták vagyunk hogy mindezekben változtassunk. Ezek közül az úgynevezett gyökérbűnök közül az egyik különösen is befolyásol minket. Pilátus, aki semmi bűnt nem talált Jézusban, a körülötte lévő ordító tömeg hatására ítéli halálra az ártatlant. Mondjuk ki bátran! **A szíve igazságosságát felülírta az ordító tömeg.** A tömeg hangja. A tömegnek való megfelelés. Pilátus gyökérbűne a hamisság, az igazság eltakarása. Azt mondjuk, mi mentesek vagyunk ettől? Biztos vagyok benne, hogy bármelyikünk ajtaján kopogtatna egy édesanya karján egy kisgyerekekkel, hogy éhes és nincs hol aludnia, beengednék és adnánk nekik enni. Akkor is, ha néger, vagy sötét bőrű, vagy sárga. ...Vagy nem? ... Miért? ... Kinek, vagy minek akarunk megfelelni? Azt gondoljuk talán, hogy él a földön egyetlen olyan ember is, akit Isten nem tekint a gyermekének? Ha pedig mindenki az Atya gyermeke, akkor mi valóban testvérek vagyunk. Jézust, aki semmi bűnt nem követett el, de rámutatott erre a képmutató magatartásra csúfos kereszthalálra ítéltük. Ez nem változott ma sem. Ma is mindenki

furcsa, megosztó és talán még azt is mondhatnánk, hogy kellemetlen nekünk, aki tisztán, feltételek nélkül és őszintén akarja megélni Istennel való szeretetközösségét és elhatárolódik a politikai megközelítések mindegyikétől. Mi is, ma is, együtt akarjuk Jézus halálát, amikor hallgatunk a véleményformáló világi tömeg hangjaira, ahelyett, hogy Jézus szemével akarnánk látni és bátran megbeszéljünk a testvéreinkkel, hogy mit tehetnénk a közvetlen környezetünkben.

----- Könyörögj érettünk Urunk. **Könyörögj érettünk. Miatyánk.....**

Induljunk el együtt, közös keresztutunkra! Az ének után az első állomásig maradjunk csendben és gondolkodjunk el saját lelkünk tisztaságán:

- Képes vagyok még arra, hogy a médiától függetlenül alakítsam ki a véleményem?
- Mit értek azon, amit Jézus a főpapi imájában az Atyától kér?; *„Legyenek mindannyian egyé annak erejében, ahogy te, Atyám, bennem vagy, és én tebenned! Ők is legyenek bennünk, hogy elhiggye a világ: te küldtél engem.”* (Jn17,21)
- Hiszem-e, hogy minden, ami történik velem, az üdvösségemre szolgálhat, ha az istenkeresés szándékával a szívemben vizsgálom?

(Elindulunk. A keresztet először a gyerekek viszik) Ének: Keresztények sírjátok.

Ének:

/: Gyújts éjszakánkba fényt, had égjen a soha ki nem alvó tűz, a ki nem alvó tűz. :/

2. Állomás: Jézus a keresztet vállára veszi - Imádunk téged Krisztus és áldunk téged, mert szent kereszted által megváltottad a világot.

Magabiztosságunk és büszkeségünk könnyen elválaszthat minket szeretett Istenünktől. Milyen sokan vagyunk, akik azt gondoljuk magunkban *„Alapjában véve jó ember vagyok.”* Amikor a gazdag ifjú Jézushoz fordult egy *„Jó mester”!*..(Lk18,18-19) megszólítással, Jézus ezt válaszolta *„Miért mondasz engem jónak? Senki sem jó, egyedül csak Isten.”* Lehet, hogy a szánkat soha nem hagyja el az öndicséret szava, de viselkedésünket és alázatunkat érzékeli mindenki, aki körülöttünk van. Kire mutat a viselkedésünk? ... Magunkra? ... Egy eszmére? ... Egy vallás szokásaira? ... Egy politikai párt véleményére? ... Történelmi hagyományokra? Egy mások által diktált elvárás szerinti viselkedésre? ... Vagy Istenre, a szerető Mennyei Atyára; az egyedül *„JÓ”*-ra? ... Büszkék vagyunk magunkra! Akkor is, ha nem mondjuk ki. Mai világunkban életképtelennek látszanánk, ha nem lennénk magabiztosak. S ha bánt a büszkeség szó, bátran kicserélhetjük, az *„Elégedett vagyok magammal.”*, vagy a *„Vannak nálam sokkal rosszabbak.”* verzióra is. Jézus így tanít: *„Két ember fölment a templomba imádkozni, az egyik farizeus volt, a másik vámos. A farizeus megállt, és így imádkozott magában: 'Istenem! Hálát adok neked, hogy nem vagyok olyan, mint a többi ember, rabló, igaztalan és házasságtörő, mint ez a vámos is. Kétszer böjtölök hetente, tizedet adok mindenemből.' A vámos pedig távol állt meg, nem*

merte a szemét sem az égre emelni. Mellét verve így szólt: 'Istenem! Légy irgalmas nekem, bűnösnek!' Mondom nektek: ez megigazultan ment haza, amaz pedig nem. Mert mindazt, aki magát felmagasztalja, megalázzák, és aki magát megalázza, felmagasztalják." (Lk18,10-14) A mi büszkeségünk és önteltségünk is ránehezedik a keresztre, amit most Jézus a vállára vesz. Nagy öntudatunk elválaszthat az Ő szeretetétől. Megyünk a saját fejünk után és csak ritkán mélyedünk el azon, hogy kik is vagyunk valójában? Mi akarjuk élni az életünket. Mi akarjuk kormányozni. Ritkán vesszük fontolóra, hogy mit akart Jézus tanítani akkor, amikor ezt mondta: „Mert aki meg akarja menteni az életét, az elveszti azt, aki pedig elveszti az életét énértem és az evangéliumért, megmenti azt.”(Mk8,35)

----- Könyörögj érettünk Urunk. **Könyörögj érettünk. Üdvözlégy Mária**

A következő állomásig a fájdalmas rózsafüzér első tizedét imádkozzuk, utána csendben elmélkedjünk! Végezzünk komoly lelkiismeretvizsgálatot! Gondoljuk végig, mi az, amitől valóban szeretnénk megszabadulni, de nem megy? Találd meg a legfontosabbat!

- Mit érzel nagyon nehéznek a mindennapokban?
- Ki áll melletted, ha valamilyen rossz szokásodat akarod elhagyni?

(Elindulunk. A fiatalok viszik tovább a keresztet. Lányok és fiúk, a jövőendő anyukái és apukái, papjai és szerzetesei.)

Ének:

**Az Úr jósága, hogy még élünk a földön,
Mert az Ő irgalma soha véget nem ér.
Újjáéled reggelre, minden reggelre,
Nagy a Te hűséged, ó Uram, nagy a Te hűséged**

3. **Állomás: Jézus elesik a kereszttel** - Imádunk téged Krisztus és áldunk téged, ***mert szent kereszted által megváltottad a világot.***

Jézus, aki magára vállalta emberségünket. Mindenben hasonlónak lett hozzánk a bűnt kivéve. Bűneink, betegségeink, megátalkodottságaink súlya nehezedik arra a keresztre, amely földre kényszeríti Megváltónkat. A bűn és a betegség szavakat többnyire jól értjük, de vajon miben vagyok megátalkodott? Milyen rabságaim vannak? Mik azok a szeretetlenségek az életemben, amikkel hosszú idő alatt már megtanultam együtt élni és nem a Mennyei Atya szerető karjai felé visznek engem? A bűnnel való szakítás mindig áldozatot és erőfeszítést kíván. Hogy megtesszük-e, kizárólag rajtunk múlik. Akarati döntés. Leteszem a poharat, a testemet mérgező

alkoholt, a cigarettát, a lelket gyötrő hazudozást és hűtlenkedést, vagy nem? Elengedem-e a kínzó kapzsiságot és önzőséget, a nemtörődömséget és a lustaságot, vagy sem? Ha nem szereted a csendet, ha kínosnak érzed, ha éppen nem csinálsz valamit, akkor tudd meg testvérem, hogy van olyan dolog az életedben, amivel régen együtt élsz, és nem veszed fontolóra hogyan választ ez el téged az Isten szeretetétől. Varga László kaposvári püspök szavait idézve: „A teljesítmény és az aktivitás eretnkségében vergődünk.” Pedig Jézus így tanít minket: „*Mert mit használ az embernek, ha az egész világot megnyeri, lelkében pedig kárt vall? Vagy mit adhat az ember váltságdíjúl a lelkéért?*” (Mt16,26) Mi készíten minket, hogy megátalkodottak legyünk? A hamis énünk, az öntelt büszkeségünk; hogy mi jobban tudjuk. Ha elengedjük a nagy egónkat –a hamis énünket - és elkezdjük megismerni valóban Jézust úgy, ahogy csak mi ismerhetjük meg Őt, azaz elfogadjuk, hogy Ő személyesen értem, az irántam való szeretetből halt meg, erő tölt el és könnyebb lesz magunk mögött hagyni mindazt, ami megterhel minket. Ez a mi saját keresztünk, amit fel kell vennünk nap, mint nap! Jézus mondja: „*Aki követni akar, tagadja meg magát, vegye fel keresztjét mindennap és úgy kövessen.*” (Lk9,23) A kereszt ugyanis szembenézés önmagammal. Amit a szentírásban „bűn” szóként fordítanak, az eredeti görög szövegekben a „*hamartia*” szó. Ez a szó az íjászatban használatos és azt jelenti „cél téveszteni”. Gondoljunk csak úgy magunkra, hogy mik azok gondolataink, szavaink, cselekedeteink és mulasztásaink, amik nem az Istenre irányulnak, azaz cél tévesztenek! Egész más lelkiismeretvizsgálathoz vezet ez a gondolkodás.

----- Könyörögj érettünk Urunk. ***Könyörögj érettünk. Miatyánk.....***

A következő állomásig maradjunk teljes csendben és gondolkodjunk az első elesés és felállás jelentőségén. Válaszoljunk magunknak, magunkban az alábbi kérdésekre:

- Azért gyóonom meg a bűneimet, hogy minél előbb túl legyek egy nagybőjti egyházi elváráson, vagy azért mert megértettem, hogy a bűneim elválasztanak Istentől, embertársaimtól, sőt saját magamtól is?

(Elindulunk. A keresztet az apukák viszik)

Ének:

Üdvözlégy Mária, malasztal teljes! Az Úr van teveled; áldott vagy te az asszonyok között, és áldott a te méhednek gyümölcse Jézus.

- Asszonyunk szűz Mária, Istennek szent anyja, imádkozzál érettünk bűnösökért, most és halálunk óráján. Amen.

4. **Állomás: Jézus szent anyjával találkozik** - Imádunk téged Krisztus és áldunk téged, ***mert szent kereszted által megváltottad a világot.***

Miért találkozunk Máriával a kereszttúton? Mert ő ott volt. Nem bújt el, mint a tanítványok többsége. Legyünk mi is ott a kereszttúton! Ne bújjunk el kifogások, fontosnak vélt egyéb teendőink, vagy félelmeink miatt! Találkozzunk mi is Jézussal a kereszttúton! Jézus találkozása Máriával nem csak az emberi kapcsolatról szól. Jézus korábban többször is rámutatott, hogy a rokoni kapcsolatok és földi szokásokhoz való ragaszkodásaink is elválaszthatnak Isten országától. Emlékezzetek csak! Amikor meghívott valakit, hogy kövesse őt és az azt válaszolta, hogy előbb szeretné eltemetni az apját; mit mondott neki Jézus: „*Hadd temessék el a halottak a halottaikat, te pedig menj el, és hirdesd az Isten országát!*” (Lk9,60) Vagy egy másik történetnél: „*Valaki szólt neki: »Íme, anyád és testvéreid kint állnak és beszélni akarnak veled.« Ő ezt felelte annak, aki szólt neki: Ki az én anyám, és kik az én testvéreim? Azután kitérte kezét tanítványai felé és így szólt: »Íme, az én anyám és testvéreim. Mert mindaz, aki megteszi Atyám akaratát, aki a mennyekben van, az az én fivérem, nővérem és anyám.«*” (Mt12,46-50) Kemény szavak voltak. Bizonyára már akkor is sokan értetlenkedtek, sőt megbotránkoztak Jézus szavain. Ott van a 4. parancsolat is, hát miket beszél ez a Jézus! Akkor, hogy is van ez? Mit akar nekünk tanítani Jézus? Mi az Atya akarata? Jézus egyértelmű ebben a kérdésben is: „*Atyám akarata az, hogy mindaz, aki látja a Fiút és hisz benne, örökké éljen. Én föltámasztom őt az utolsó napon.*” Az Atya örök életet akar adni nekünk. Az örökéletben pedig nincsenek családi kapcsolatok, „*nem nőülnek és férjhez sem mennek.*” Isten az élők Istene. Hitünk lényege hogy hisszük, hogy az Atya szeretetéből Krisztus érdemén, az Ő irgalmából, örökké élhetünk. Minden más, amit fontosnak hiszünk ebben a földi világban, az üdvösség mértékével mérve lényegtelen. Mária Istentől kiválasztott élő tabernákulumként hordozta Jézust, de nem csak a megszületéséig, hanem azóta is. Mindenki, Jézus anyja és testvére, aki megteszi a Mennyei atya akaratát. Bennünk is Jézus lakik, de ez csak akkor látszik, ha megtesszük az Atya akaratát, ha képesek vagyunk jól szeretni Istent, egymást és önmagunkat. Szent Ágoston is akkor tért meg, amikor végre megértette Szent Pál szavait: „*Vessük el tehát a sötétség cselekedeteit, és öltünk fel a világosság fegyvereit. Mint nappal illik, tisztességben éljünk: nem dorbézolásban és részegeskedésben, nem bujálkodásban és kicsapongásban, nem viszálykodásban és irigységben, hanem öltsetek magatokra az Úr Jézus Krisztust;....*” (Róm13,12-14)

----- Könyörögj érettünk Urunk. ***Könyörögj érettünk. Üdvözlégy Mária***

A következő állomásig imádkozzuk a fájdalmas rózsafüzér második tizedét. Titok: „*Akit értünk megostoroztak.*”

Kérdezzük meg magunkat a titokról.

- Mi az amit megteszek szeretetből? Tudok-e engedelmes lenni szeretetből?
- Képes vagyok-e csöndben lenni?
- Képes vagyok-e Krisztus szeretetén mélyen elgondolkodni?

Ének:

**Teremts bennem tiszta szívet Ó, Uram!
Az erős lelket újítsd meg bennem! (2x)**

**Ne vess el engem a Te orcád elől,
Szent lelked ne vond meg tőlem!
Támogass az engedelmesség lelkével,
Szabadításod örömét add nekem! (2x)**

5. **Állomás: Cirenei Simon segít Jézusnak a keresztet vinni** - Imádunk téged Krisztus és áldunk téged, ***mert szent kereszted által megváltottad a világot.***

„...megállítottak egy cirenei embert, Simont, aki éppen a mezőről tartott hazafelé. Vállára adták a keresztet, hogy vigye Jézus után. (Lk. 23, 26) Szeretjük úgy beállítani ezt az esetet, hogy Simon segített Jézusnak. Nem önszántából! Az Evangélium egyértelműen leírja, hogy „kényszerítették, hogy vigye a keresztet.” Ez is a „Jó emberek” története. Azoké, akik azt gondolják, magukról, hogy „jó vagyok, mert adok”, „jó vagyok mert segítek”. **Simon nem lett jobb ember attól, hogy kényszer miatt vinnie kellett a keresztet.** Ugyanúgy mi sem leszünk jobb emberek a szívünkben, ha csak kényszerből teljesítjük Isten parancsait. A kérdés tehát az: Kényszerítem magam, hogy jó legyek, vagy ilyenné alakultam a szeretetem miatt? Ahogy már hallottuk korábban is; „senki sem jó csak az Atya.” Az igazi szívből jövő szeretetben nincs semmi törtetés, nincs semmi megfelelni vágyás. Természetes; Ahogy az édesanya karjába veszi gyermekét. Ahogy az édesapa befűt, hogy ne fázzon a család. Nem arról van szó, tehát hogy állandóan ostorozzuk magunkat, hogy úgysem tudunk elég jók lenni, hanem sokkal inkább arról, hogy elgondolkodjunk tetteink igazi motivációján. A jócselekedeteink halálos csapdák is lehetnek, ha büszkévé tesznek minket, ha azt gondoljuk róluk, hogy érdemeket szerzünk velük, amelyek miatt jogosulttá válunk a mennyországra. Mire gondolt Jézus, amikor így tanított? „Te pedig a mikor alamizsnát osztogatsz, ne tudja a te bal kezed, mit cselekszik a te jobb kezed;” (Mt6,3) Minden bizonnyal arra tanít minket, hogy a szívünk mélyéből, a szívünk igazi szeretetéből fakadó jótetteink olyan természetesek, mint hogy levegőt veszünk. Maga Szent Pál is utal erre elég egyértelműen, amikor ezt írja: „Ezért tehát nem azé, aki akarja, sem nem azé, aki fut, hanem a könyörülő Istené.” (Róm9,16)

----- Könyörögj érettünk Urunk. **Könyörögj érettünk. Miatyánk....**

A következő állomásig beszéljünk arról, hogy milyen segítségre lenne szükségünk és milyen segítséget tudnánk nyújtani egymásnak.

- Tudok-e úgy adni, hogy semmi viszonzást nem várok és tudok-e úgy elfogadni, hogy nem érzem magam azonnal adósnak?

(Elindulunk. A keresztet a nagyapák viszik)

Ének:

**Ó Isten arc kízzástól éktelen,
ó irgalom ó jóság végtelen.
Egy gyenge nő méltó ki lenne hozzád,
A keszkenő letörli véres orcád.
Ó mennyi arc, vár téged mind esendő,
mit letörölj ó lelkem durva kendő.
Kar nincs elég ölelni minden felé,
valamennyi arc mind Krisztusé.**

(Sík Sándor)

6. **Állomás: Veronika kendőt nyújt Jézusnak** - Imádunk téged Krisztus és áldunk téged, ***mert szent kereszted által megváltottad a világot.***

Veronika, az érzékeny fiatal lány. Áll a jeruzsálemi zűrzavar közepén. Tehetetlen volt, gyenge és kiszolgáltatott, mégis tudta, hogy mit kell tennie. Minden körülmény ellenére elhitte, hogy Ő is tehet valamit. Mindegy milyen kicsi, milyen törékeny, milyen gyenge. Láta és felismerte a szenvedést, az igazságtalanságot. Megdöbbenette, ami történik körülötte. **Nem elmenekült, hanem megtette azt, amire szíve szeretete indította.** A bűnösök között vérző, megalázott, töviskoronás, kereszttel a vállán ártatlanul megkínzott Jézusnak, az Isten fiának odanyújtja kendőjét. A fájdalmak férjének az arcképe ott marad a kendőn örökre. Mekkora kontraszt! Egy kicsiny tiszta kendő a szenvedő Jézus enyhülésért és a világ bűneitől terhelt kereszt a megváltásunkért. Nem feltétlenül a hatalmas és látványos dolgok vezetnek ahhoz, hogy Jézus arca megjelenjen köztünk, hanem az apró figyelmességek, a segítőkészség, a gyermeki gondolkodás őszinte tisztasága, az öregek szelíd, értett imádságos hite is elegendő.

A kendőn maradt Istenarc emlékeztet arra, hogy milyen drága ára van a mi üdvösségünknek. A zűrzavarban, a káosz közepén úgy, ahogy Veronika, a ma embere is megkapja a választ a benne szaporodó kérdésekre: Jézus. Nézd Jézust! Figyelj Jézusra! Ez az Ő parancsa: *„Szeressétek egymást, mint ahogyan én szerettelek titeket. Nagyobb szeretete senkinek nincs annál, mint aki életét adja barátaiért. Ti a barátaim vagytok, ha megteszitek, amit parancsolok nektek. (Jn, 15.12-14)*

----- Könyörögj érettünk Urunk. **Könyörögj érettünk. Üdvözlégy Mária**

Most kiosztunk mindenkinek egy-egy szöveget. Emlékeztessen ez mindenkit arra, hogy mekkora fájdalom a visszautasított Szeretet. Ha ugyanis a saját megoldásainkhoz ragaszkodunk, akkor visszautasítjuk Isten megváltó szeretetét.

A következő állomásig imádkozzuk el a fájdalmas rózsafüzér harmadik tizedét! Titok: „*Akit értünk tövissel koronáztak*”. Az imádság után csendben elmélkedjünk Veronika történetén keresve a válaszokat az alábbi kérdésekre

- Észreveszem az engem körülvevő zűrzavarban a szenvedő Jézust?
- Elkerülöm, vagy megkeresem a szenvedőket magam körül?
- Mikor tettem meg utoljára valamit, egy rászoruló testvéremmel?

(Elindulunk. A keresztet a hajadon lányok viszik)

Ének:

**Te vagy a fény a szívemben, Jézus,
Add, hogy ne szólhasson bennem a sötét!
Te vagy a fény a szívemben, Jézus,
Krisztus jöjj, Te vezess utamon!**

7. **Állomás: Jézus másodszor esik el a kereszttel** - Imádunk téged Krisztus és áldunk téged, ***mert szent kereszted által megváltottad a világot.***

Ismét a porba hull a Megváltó. Az ismétlődés része a megváltásnak. Mert mi gyengék vagyunk. Ismétljük a bűneinket. Nem tudunk azonnal megszabadulni tőlük. Megbánjuk, majd amikor úgy adódik a helyzet és jön a kísértés, gyengének bizonyulunk és újra elbukunk.... Újra és újra..... Lehet, hogy azért mert a saját erőnkől szeretnénk felülkerekedni a bűneinken?Testvéreim! Nem fog sikerülni! Isten nélkül, és a saját magunk igazi bensőjével való szembenézés nélkül nem lehet megszabadulni a bűnöktől! Elmehetünk a gyóntatószékbe, elmondhatjuk századszor is ugyanazt a gyengeségünket, ha nincs bennünk igazi bánkódás és nem kérjük Úr kegyelmét, újra és újra el fogunk bukni..... A kísértés egyfajta vágyakozás valami után, ami időleges, ami múlandó, ami ebből a világból való. Siker, pénz, csillogás, gazdagság, pozíció, jólét, utazások, alkohol, szex, szenvedély stb. Ezt a vágyat csak egy magasabb rendű vágyakozás szüntetheti meg. Olyan vágy, amit fontosabbnak ismerünk el mint az előzőek. Ez a felismerés viszont kegyelemből adatik meg, amit kérnünk kell! Bizalommal kell kérnünk nap-mint-nap a Szentlélek megvilágosító

kegyelmét. Miben áll ez a kegyelem, amit kapunk, de nem ismerjük fel? Abban, hogy képesek vagyunk mélyen szembenézni igazi önmagunkkal. Felismerjük, hogy valójában a hamis énünk, azaz mi magunk vagyunk az akadályai annak, hogy Isten szeretete eltöltsön minket. Ha ezt megtesszük, akkor válaszolunk a kegyelemre. Amikor a valódi kegyelem állapotát megérezzük, akkor forró szeretet tölt el minket Jézus iránt. Ezt követően minden cselekedetünk ebből a szeretetből indul ki és felfogjuk, hogy **minden, ami velünk történik az üdvösségünkre szolgál mert Ő végtelenül szeret minket és végtelenül értékesek vagyunk számára.** Ahogy Pál apostol a Zsidókhöz írt levélben (Zsid.2.:7-8) írja az emberről: „Az angyalok alá csak kevéssel aláztad, dicsőséggel, tisztességgel koszorúztad. Lába alá vetettél mindeneket, s úrrá tetted kezed művei fölött.” Ez a szeretetünk, már nem megfelelési vágyból, vagy félelemből kerül a bűnt, hanem föl sem merül, mert az Istennel való élő szeretetkapcsolatunkba már nem férnek bele a bűnös megoldások.

----- Könyörögj érettünk Urunk. **Könyörögj érettünk. Miatyánk.....**

Most szétosztunk egy kis lapocskát, amire mindenki írjon fel egy valamit, amitől nagyon szeretne megszabadulni. Felismert bűn, betegség, megátalkodottság, rossz szokás, tetten ért önámítás. Röviden és név nélkül. Szúrjuk rá a szögre és dobjuk be a kosárba.

A kosarat, most a keresztre fogjuk akasztani ezzel is jelezve, hogy Jézus hordozza a bűneinket.

A következő állomásig. Beszéljessünk valaki olyannal. akivel még nem beszéltünk soha. Elmélkedjünk a következő kérdésekről.

- Min szeretnék a leginkább változtatni?
- Hogyan lehetne az életem jobban bizonyoságtétel Jézus szeretetéről?
- Hogyan erősíthetem meg a környezetemben lévőket, hogy ne vegyen rajtuk erőt a csüggedés, a reménytelenség?

(Elindulunk. A keresztet a fiatal fiúk viszik)

Ének:

Az Úr van itt, a te Istened, Ő vár rád, Ő vár rád (2x)

Hogy elmondja, mennyire szeret, a legdrágábbat adta érted;

Az Ő fiát, aki benned él, uralkodik mindörökké

8. **Állomás: Jézus vigasztalja a siránkozó asszonyokat** - Imádunk téged Krisztus és áldunk téged, **mert szent kereszted által megváltottad a világot.**

„Nagy tömeg követte, köztük asszonyok is, akik siránkoztak és jajgattak miatta. Jézus ezekkel a szavakkal fordult hozzájuk: Jeruzsálem lányai, ne miattam sírjatok, sírjatok inkább magatok és gyermekeitek miatt. (Lk, 23. 27-28) Vigasztalás volt ez? Egy cseppet sem! Megint a jámbor

hagyomány egy sajnálatos félreértésével állunk szemben. Az asszonyok siránkozása, nem könnyítette meg Urunk keresztthordozását. Az asszonyok a szenvedés látványán sírtak, de nem gondoltak arra, hogy mi okozta a szenvedést. Az evangéliumi szakasz folytatása megerősíti, amit elmélkedésünkben mondani akarunk: „... mert íme, jönnek majd napok, amikor ezt mondják: Boldogok a meddők, az anyaméhek, amelyek nem szültek, és az emlők, amelyek nem szoptattak! Akkor majd kiáltani kezdik a hegyeknek: Essetek ránk! – és a halmoknak: Borítsatok el minket! Mert ha a zöldellő fával ezt teszik, mi történik a szárazzal? (Lk, 23.29-31) Hátborzongató jóslat. Miért is lesznek boldogok a meddők?Jézus semmi bűnt nem követett el, szerette az Atyát és engedelmes volt mindhalálig, mégpedig a keresztalálig. Ő a „zöldellő fa.” A Világ keresztalálra adta az ártatlant. Akkor velünk, akik nagyon is gyakran hibázunk, vonakodva engedelmeskedünk és sokszor csak érdekből szeretünk..... velünk mi fog történni? Ha a bűntelen és halhatatlan meghal, akkor mi bűnösök és halandók tehetünk-e bármit még ehhez hozzá? Mélységesen mély titka ez az emberi értelem számára felfoghatatlan Szeretetnek. Mégis oly egyszerű, hogy egy kisgyermek is érti. A Mennyei Atya ennyire szeret, akkor én az Ővé vagyok testestől és lelkestől. Viszont szeretem Őt úgy, mint egy gyermek; rajongó és feltétel nélküli szeretettel. Ha nem értem meg, hogy az Ő országa nem e világból való és továbbra is úgy élek, hogy egyszerre akarok megfelelni az Istennek és az embereknek, akkor minden bizonnyal tragikus lesz szembesülni az Atya feltétel nélküli szeretetével, amikor eljön az idő. Mi szülők mindent meg akarunk adni a gyermekeinknek, de ha nem sikerül saját magunkat sem függetleníteni a világ bűnös rendszereinek csöknyös és megátalkodott gonoszságaitól, azzal el kell majd számolnunk. A Marson egyetlen sejt az ünnepezt élet, miközben nemzetnyi magzatot pusztítanak el körülöttünk büntetlenül évente. Ma is olyan rendszerek vesznek körül, ahol az erősebb kihasználja a gyengébbet. Ha te nem fizeted be a gázszámládat, előbb utóbb behajtják, ha viszont valakik milliárdokat tékoznak el, senki nem vonja őket felelősségre. A „keresztény örökségre” hivatkozunk úton útfélen, miközben gyűlölettel nézünk azokra, akik mások? Mi ez, ha nem képmutatás? Minden bizonnyal ilyesmire gondolt Jézus, amikor a meddők öröme utalt. Mert amikor majd végre megértjük a személyes Istenkapcsolatunk fontosságát, akkor fog majd rettenetesen fájni, amit most még öngazolásainkkal megmagyarázunk és normálisnak tartunk.

----- Könyörögj érettünk Urunk. **Könyörögj érettünk. Üdvözlégy Mária**

Most levesszük a kosarat a keresztről. Jézus mindannyiunk szívében él. Ez a mai keresztutunk központi gondolata; „Maradjatok énbennem és én tibennetek!” Egymást kell elhordoznunk. Meg kell látnunk egymásban Jézust. Meg kell értenünk, hogy egy Test tagjai vagyunk. Egymásért fogunk imádkozni. Mindenki húzzon egy szöveget a kosárból és a következő állomásig imádkozzon azért, hogy itt jelenlévő testvére megkapja a Szentlélek kegyelméből a szabadulást abból, ami a papíron áll.

A következő állomásig férfi a férfival, asszony az asszonnal, gyermek a gyermekkel beszélgetve elmélkedjük végig a jeruzsálemi asszonyokkal való találkozás kapcsán fölvetődő kérdéseket.

- Miért kell ma siratni magunkat? Mit nem látunk jól?
- Mit nem kezelünk a helyén? Mire kellene jobban odafigyelnünk?
- Hogyan lehetünk egységben egymással?

(Elindulunk. A keresztet a Rózsafüzér Társulat tagjai viszik)

Ének:

**Báránym, Báránym, Istennek Báránya,
könyörülj rajtam, hadd jussak jobb sorsra!
Adj nekem nagy hitet, amíg lehet! Formáld kedved szerint a szívemet!**

**Refr: Én Uram, add meg nekem, jó Uram, add meg nekem,
hadd legyen melletted majd a helyem!
Lesem minden vágyadat, tisztelem házadat. Én Uram, jó Uram, add meg
nekem!**

**Én Uram, adj egy kis időt nekem, vékony kis szalmaszál az én hitem!
De ha Te segítesz, erős leszek, kertedként ápolom a lelkemet.**

Refr: Én Uram, add meg nekem,

9. **Állomás: Jézus harmadszor esik el a kereszt súlya alatt** - Imádunk téged Krisztus és áldunk téged, ***mert szent kereszted által megváltottad a világot.***

A három teljesség száma. „*Mert mindnyájan vétkeztek, és nélkülözik Isten dicsőségét.*” (Róm3,23) Írja Szent Pál. Tehát Jézus nem csak érted és értem, hanem mindenkiért járta végig a Kálváriára vezető utat. Könnyű persze erre a mondatra is csak úgy gondolnunk, hogy igen, persze én is bűnös vagyok, de más bűnösebb, mint én. Van nálam sokkal bűnösebb ember is. Vigyázzunk! Jézus így tanít: „*Nem mindenki, aki azt mondja nekem: ‘Uram, Uram!’, megy be a mennyek országába, csak az, aki megteszi Atyám akaratát, aki a mennyben van.*” (Mt7,21) Testvérek! Minket nem ment fel, hogy mások milyenek. Csak egyetlen dolog fontos: Mi a Mennyei Atya akaratát? Emlékeztek rá? Ma már volt szó róla. „*Atyám akaratát az, hogy mindaz, aki látja a Fiút és hisz benne, örökké éljen. Én föltámasztom őt az utolsó napon.*” Gyakran célt tévesztünk mindnyájan.... Sajnos. ...De nem az a kiút, hogy másokhoz viszonyítjuk magunkat, hanem hogy magunkba szállva bánkódunk elkövetett tévelygéseinken. „*Atyám akaratát az, hogy mindaz, aki látja a Fiút és hisz benne, örökké éljen. Én föltámasztom őt az utolsó napon.*” ... Látunk kell a Fiút! ... Látjuk a Fiút?... Értjük Jézust?... Ez az egyetlen kiút! Jézus nem hazudott. Elengedni a testet, a test bűnös kívánságait a test hiábavaló boldogságkereséseit ez pillanatnyi fájdalommal jár. A test

szenvedése és fájdalmas halála előzi meg a feltámadást, de érdemes vállalni ezt a szenvedést, azaz elengedni a test vágyakozásait: Pál apostol így fogalmazza ezt meg: „*Mert azt tartom, hogy a jelen szenvedései nem hasonlíthatók ahhoz a dicsőséghez, amely láthatóvá lesz rajtunk.*” (Róm8,18) Ne legyünk hát kicsinyhitűek! Ha el is bukunk, akkor is, Jézus halálával és feltámadásával kiengesztelte az Atyát értünk és üdvösséget szerzett nekünk. Örök életünk van! Merjük bátran mondani Pál apostollal: „*Biztos vagyok ugyanis benne, hogy sem halál, sem élet, sem angyalok, sem fejedelemségek, sem jelenvalók, sem eljövendők, sem hatalmasságok, sem magasság, sem mélység, sem egyéb teremtmény el nem szakíthat bennünket Isten szeretetétől, amely Krisztus Jézusban, a mi Urunkban van.*” (Róm8,38-39.) Jézus harmadszor is felállt és elindult. Nekem is ezt kell tennem!

----- Könyörögj értünk Urunk. ***Könyörögj értünk. Miatyánk.....***

Most tegyük vissza a szöveget és húzzunk egy másikat. Imádkozzunk érte is, úgy, ahogy azt az előző megállástól idáig tettük.

A következő állomásig először imádkozzunk el a fájdalmas rózsafüzér 4. tizedét. Titok: „Aki értünk a keresztet hordozta.” Ajánljuk fel ezt a tizedet azért a testvérünkért, aki itt zárandokol most velünk, akinek a szöggel átszúrt terhét visszük magunkkal.

(Elindulunk. A keresztet ismét az egyházközségi karitás munkatársai viszik)

Ének:

**A mélyből kiáltok Uram hozzád, ne hagyj el szabadíts meg!
Mutasd meg magad Végtelen Isten, ne hagyj elveszni bűneimben!
//: Uram irgalmazz! Uram irgalmazz! ://**

**Te elküldted hozzánk fiadat Jézust, ki kereszten szenvedett értünk.
De közénk jön most a kenyérben, borban, a búcsúvacsorán ígérte nekünk!
//: Krisztus kegyelmezz! Krisztus kegyelmezz! ://**

**A mélyből kiálltok Uram hozzád, hol zárandokútját járja néped!
A kereszt jelével homlokunkon fiad nevében kérünk Téged!
//: Uram irgalmazz! Uram irgalmazz! ://**

10. **Állomás: Jézust megfosztják ruháitól és epével itatják** - Imádunk téged Krisztus és áldunk téged, ***mert szent kereszted által megváltottad a világot.***

Egyszer minket is meg fognak fosztani minden ruhánktól. Nem fogja takarni semmi bűneinket. Ott fogunk állni az Igaz Bíró ítélő széke előtt és pontosan olyannak fogjuk látni magunkat,

mint amilyenek vagyunk. Az életünkben elkövetett, de felismert, megvallott és megbánt bűneinket Jézus vére fehérré mosta, de azok a hibáink, amiket egész életünkben takargattunk és megmagyaráztunk, skarlát vörösen állnak majd előttünk. Minden bűnünk, amikről azt hittük, hogy nem kell foglalkoznunk velük, amely bűneinkkel kapcsolatos öngazolásunkhoz találtunk partnereket, vagy felmentő körülményt, ott fognak éktelenkedni és rettenetesen fognak fájni. Jézus szelíd, megbocsájtó tekintetének fényében akkor fogjuk világosan meglátni és megérteni, hogyan terheltük Jézus keresztyére ezeket a bűneinket. Nyilvánvalóvá válik, hogy ezek a bűneink hogyan akadályozták meg, hogy földi életünkben Istent jobban megismerjük, hogy őt jobban szeressük. Akkor viszont már késő lesz, már nem fogunk tudni tenni semmit. Bűneink meztelensége, leplezetlensége miatt a szégyen és a fájdalom fog átjárni bennünket. Ekkor fogjuk átélni bűneink nyilvánvalóságát és ekkor fogunk tehetetlenségünk miatt sírni és fogunkat csikorgatni fájdalomunkban. Ekkor majd színről színre ismerjük meg és értjük meg azt a Szeretetet, amely értünk áldozta fel magát.

Testvéreim! Most viszont még itt vagyunk mindannyian, együtt! Isten Igéje itt van velünk. Olvashatjuk. **Az oltári szentségben találkozhatunk Jézussal, akár minden nap!** Most még tehetünk érte, hogy ne vigyük tovább a bűneinket. Most még imádkozhatunk a Szentlélek megvilágosító kegyelméért, azért, hogy Isten megmutassa nekünk, hogyan tudnánk megszabadulni hamis énünk csalárdságaitól. Most még böjtölhetünk, hogy testünknek és e világ csábításainak rabságát elengedve új életre születhessünk, hogy megtaláljuk újra a bennünk lakó Jézust, hogy megértsük mit jelent az Ő általa, Ő vele és Ő benne való életünk. **Ez az alkalmas idő arra, hogy megtérjünk és Isten gyermekeként folytassuk életünket, egymásért való önfeláldozó szeretettel.**

----- Könyörögj érettünk Urunk. **Könyörögj érettünk. Üdvözlégy Mária**

Most tegyük vissza a szöveget és húzzunk egy másikat. Imádkozzunk érte is, úgy, ahogy azt az előző megállástól idáig tettük. Ezzel megvalósul, hogy mindenkiért legalább 3 testvér imádkozik a mai napon. Jézusunk azt mondta, ha ketten vagy hárman egy akarattal kérünk valamit, az megadatik nekünk. Hisszük urunk, hogy le tudjuk tenni szent keresztedhez mindazt, ami elválaszt tőled. Segíts hitetlenségünkön!

- Hogyan találkozhatunk Jézussal az imában?
- Mi akadályoz meg bennünket abban, hogy felismerjük Őt?
- Köszönjük meg Istennek, hogy most értünk is imádkozik valaki itt a keresztyúton!

(Elindulunk. A keresztyét házaspárok viszik)

Ének:

Ő az Úr (, Ő az Úr), Ő az Úr (, Ő az Úr)! Meghalt értem a kereszten, Ő az Úr!

Refr.: **Minden térd meghajoljon, minden nyelv csak róla szóljon,
mert Jézus, Ő az Úr (, Ő az Úr)!**

Ő az Úr (, Ő az Úr), Ő az Úr (, Ő az Úr)! Feltámadott a halálból, Ő az Úr!

Refr.: **Minden térd meghajoljon,**

Ő az Úr (, Ő az Úr), Ő az Úr (, Ő az Úr)! Betölt engem Szentlelkével, Ő az Úr!

Refr.: **Minden térd meghajoljon,**

**11. Állomás: Jézust rászegezik a keresztre - Imádunk téged Krisztus és áldunk téged,
*mert szent kereszted által megváltottad a világot.***

Örjög a tömeg. Óriási látványosság! Három elítéltet felfeszítenek meg a Golgotán.
(A következő párbeszédet két felolvasónak kell mondania a kereszttúton)

- Gyere, siessünk, ezt látni kell!
- Horror húsvét előtt!
- Ott középen, látod, az a Jézus nevű csodatevő mágust? Azt mondta magáról, hogy Ő az Isten fia.
- Állítólag még halottat is fel tud támasztani. Én ugyan nem láttam, de találkoztam valakivel, aki látta a saját szemével.
- Egyszer még egy születésétől fogva vak embernek is visszaadta a látását. Egyszerűen csak a földre köpött, sarat csinált belőle és megkente vele a vak szemét és az újra látott.
- Egyszer egy süketnek beledugta az ujját a fülébe és az újra hallani kezdett.
- A Bethesda fürdőnél meg egy évtizedek óta béna, fogta az ágyát és hazament.
- Volt egy tébolyult, akitől mindenki félt. Az ördög szállta meg. Jézus találkozott vele és most már teljesen normális. Semmi baja sincs.
- Én ismerek egy embert, aki leprás volt és már nem az. Azt mondta Jézus gyógyította meg.
- Állítólag több mint 5000 embert látott vendégül a pusztában. Kenyeret és halat adott nekik.
- Járt a vízen.
- Lecsendesítette a vihart.
- Amikor a legbölcsebb írástudók és farizeusok megkérdezték, hogy milyen csodajeleket tud mutatni, hogy elhiggyék, hogy Ő az Isten fia, azt mondta, hogy romboljuk le a templomot és ő harmadnapra újraépíti azt.

- Különös tanításai voltak: Azt mondta, hogy aki Őt látja, az látja az Atyát.
- Azt is mondta, hogy az Ő országa nem e világból való és hogy szem nem látta fül nem hallotta, emberi szív fel nem fogja, amit Isten azoknak készített, akik szeretik Őt.
- Hogy a Jópásztor életét adja a juhaiért.
- Másokat megmentett, lássuk meg tudja e magát is menteni?
- Nem! Úgy tűnik, teljesen ember.....
- Ha Isten lenne, nem fájna neki....
- Szerinted leszáll a keresztről?
- Szerintem ugyanúgy meg fog halni, mint a másik kettő.
- Azt is mondta, hogy fel fog támadni.

(narrátor) A Passió c. film főszereplője, így fogalmazza meg a ma emberének problémáját: **A szabadság nem abból áll, hogy azt csinálhatod, amit akarsz, hanem abból, hogy jogod van megtenni, amit kellene.** - A probléma ma az, hogy nagyon sok keresztény elmerül a pogányságban. „Jófejek” akarnak lenni pogány barátaiknál, mint egy „mini-pogány”, hogy „menők” legyenek.... Ebben semmi menő nincsen.... **Az a hiányosságunk, hogy nem akarunk szentek lenni.** Isten soha nem küldi a pokolba az embert..... Az emberek maguk választják azt a helyet.

Mi, vagy ki dönti el, hogy pontosan mit is gondolunk a Golgotai eseményekről? A keresztre feszítés történetének érdekessége? A megfogalmazás? A történeti hűség? Mások véleménye? Politikai, vagy tudományos kinyilatkoztatások az esetről? Előítéletek a régmúlt dolgokat illetően? Elhisszük, hogy amit az evangéliumok megörökítettek Jézus tetteiből, az mind igaz? Betegeket gyógyított, halottat támasztott fel, akkor miért gondoljuk azt, hogy lehetünk nagyvonalúak akkor, amikor a világ múlandó örömei és Isten parancsainak megtartása között kell határozottan állást foglalnunk?

----- Könyörögj érettünk Urunk. **Könyörögj érettünk. Miatyánk.....**

Most hozzuk ide a szöveget, vegyük le róluk a papírokat és égessük el. Krisztus ugyanis felvitte a fára a mi betegségeinket, a mi bűneinket. Vére megtisztít bennünket. Bűneink még ha skarlátvörösek is voltak fehérebbé lettek mint a hó. Soha ne felejtjük el mit tett értünk Jézus. Nem kell hogy elkövetett bűneink elválasszanak az Isten szeretetétől. Maradjunk hát meg az Ő szeretetében!

A következő állomásig imádkozzunk el a fájdalmas rózsafüzér ötödik tizedét! Titok: „Akit értünk keresztre feszítettek. Utána beszéljünk a következő kérdésekről.

- Mit jelent számomra Jézus keresztre feszítése?
 - Egy gyerekkorom óta belém sulykolt történet?
 - Egy legenda? Egy mese?
 - Egy elferdített mítosszá nemesült történet?

- Egy nagy vallás sztorija, amivel évezredek át biztosítja a hatalmát?
- A megváltásom igaz története, amelyről évről évre a nagybőjtben újra elmélkedek és rájövök, hogy nem tudom felfogni?

(Elindulunk. A keresztet ismét a gyerekek viszik)

Ének:

**Tested Jézus, értünk függött...
Véred Jézus, értünk ömlött...**

12. **Állomás: Jézus meghal a kereszten** - Imádunk téged Krisztus és áldunk téged, **mert szent kereszted által megváltottad a világot.**

Halál. Jézus meghal a kereszten. Tökéletes, bűn nélküli emberi élete végére ért. Sötétség támadt a világban. „Erre a templom függőnye kettéhasadt, felülről egészen az aljáig, a föld megrendült, sziklák repedtek meg, sírok nyíltak meg, és sok elhunyt szentnek feltámadt a teste”. (Mt, 27.51-52) Különös csodák, különös jelek. A százados, aki az elnyomó római hatalomnak pogány, istentagadója, illetve a császárok istenségében hívő katonája volt, megvallotta: „Ez valóban Isten Fia volt” ... Micsoda tapasztalat lehetett, ami a sok halált látott, kemény katonát ilyen vallomásra készítette? **Vajon mi mit mondtunk volna?** Ott lettünk volna-e egyáltalán a kereszt alatt? ... Szabad akaratunkból kiáltozhattunk Barabást, kiáltozhattunk Feszítsd meg őt, ellene mondhattunk az Isten Fiának de most, most mit gondolunk? **Most mit mondunk?** Itt a XXI. században mit mondunk, ha megkérdeznék minket: Ki ez a Jézus? Mi a válaszom most, ebben a percben erre, a szívemben folyamatosan jelen lévő kérdésre? Ki ez a Jézus? Akarok rá válaszolni, vagy más kérdésekkel és véleményekkel hessegetem el magamtól a kérdést? Hajlandó vagyok válaszolni őszintén a szívem mélyéből, vagy megpróbálom most is visszatuszkolni ezt a témát arra a helyre, ahol eddig volt? Ahonnan nem tolakodik elmém központjába sürgetően és kényelmetlenül? Itt a kereszttűn Jézust kíséjük. Most, pontosan annál az állomásnál vagyunk, amely a döntésről, a döntés beteljesedéséről szól. **Jézus, az Isten fia, az Atya akaratából, az Atyának való engedelmességből úgy döntött, hogy emberré lesz, azért, hogy megszabadítson bennünket a bűn rabságából és megmutassa, hogy mennyire szeret minket az Isten.** Hogy megértsük végre, hogy kizárólag a Jézusban való hit által lehet az életünk teljes és boldog. Az emberek, ott a golgotán, megölték Őt. Mi emberek, itt és most, hogyan döntünk? Járjuk tovább eddig megszokott életünk útját, vagy újra megtérünk Jézushoz, aki az életét áldozta értünk? Jobban szeretjük a halott Jézust a kereszten, aki vasárnapi kereszténységünk megszokott szimbóluma, vagy hisszük, ami valójában történt, hogy **a halál nem tudta őt fogva tartani és ma is itt él köztünk, ahogy ígérte?** Itt él bennünk! Testvéreim! Nincs harmadik út. Vagy hisszük hogy Jézus él és vele akarunk találkozni, Őt akarjuk megismerni és követni életünk minden napján, vagy akaratunk ellenére is besorakozunk a jó szándékú, derék emberek közé, akik szívesen veszik, ha Isten

kényelmes étellel ajándékozta meg őket, ám ha jön a kérdés, akkor a világ akarata szerint képesek „Barabást” és „Feszítsd meg őt!” kiáltani. Péter, a „kőszikla” így ír erről levelében: „...*hogya próbát kiállva hitetek, amely értékesebb a tűz próbálta veszendő aranynál, Jézus Krisztus megjelenésekor méltó legyen a dicséretre, a dicsőségre és a tiszteletre. [...] Hisz tudjátok, hogy nem veszendő ezüstön vagy aranyon szabadultatok ki az atyáitoktól rátok hagyományozott értéktelen életmódból (1Pét, 1.7)*

----- Könyörögj érettünk Urunk. **Könyörögj érettünk. Üdvözlégy Mária**

A következő állomásig. Maradjunk csendben. Gondoljuk végig a keresztút eddigi állomásait.

- Tagadom Jézus Istenségét és megváltását, vagy az életemmel tanúja vagyok annak?
- Meg akarom érteni, hogy mit tanított Jézus, vagy ez csak a papok dolga?
- Olvasom eleget a Szentírást? Van valamilyen kialakult szokásom ebben?

(Elindulunk. A keresztet férfiak viszik)

Ének.:

**Nincs olyan fájdalom, gond, mit meg nem oldhat,
Nincs olyan nagy hegy, mit Ő meg nem mozdíthat,
Nincs oly sötét nagy vihar, mit le nem csendesít,
Nem lehet oly bánatod, amin Ő nem segít.**

**||: Mert e világnak terheit mind vállain hordta,
Tudom testvérem, téged is hordoz majd. :||**

Így szól: „Jöjj hozzám, ha megfáradtál, nyugalmad Én adok.”

13. **Állomás: Jézus testét leveszik a keresztről és Anyja ölébe fektetik** - Imádunk téged Krisztus és áldunk téged, ***mert szent kereszted által megváltottad a világot.***

A halott test, még ha az Isten fia lakott is benne most már csak tárgy. El kell temetni. Emlékek élettelen jele csupán, semmi más. Az Életet hordozta egykoron, az Isten fiának volt az anyagi formája, de mivel az élet eltávozott belőle, semmi más immár, mint anyag, ami a porral egyenértékű. Ami megmaradt, az a tanítása. Ahogy Péter mondja... „*Uram, kihez mennénk? Tiéd az örök életet adó tanítás. (Jn.6,68)* A tanítása, az Evangéliuma, ami viszont élő! Ma is! Itt is! Új bor, amit új tömlőbe kell rakni! A szívben lakó bizonyosság arról, hogy Isten szeretet gyermeke vagyok ez az örömhír, amelynek sugározni kell rólam! Isten szeretett gyermeke vagyok! Isten szeretett gyermeke vagyok! Jézus testvére! Az Atya örököse! Isteni örökség az enyém! Ezt csak akkor tudom felfogni, ha szerelmes leszek Jézusba. Lehet, hogy furcsának tűnik ez, főleg egy férfinak, hogy ilyet állítson. (A léleknek nincs neme.) Maga Jézus fogalmazott így: „*Nem bőjtölhet a násznép, míg vele a Vőlegény.*”

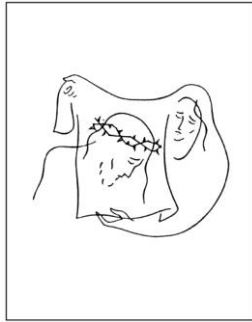
A szerelemmel szeretés inkább arra az érzésre emlékeztessen bennünket, hogyan emlékezünk első szerelmünkre. Teljesen feltétel nélküli rajongás a másikért. **Elvárások, kényszerek és szokások nélküli vágyakozás a nap 24 órájában. Így szeret az Isten és így kell viszont szeretnünk őt!** Azt is mondhatnánk, hogy nem normális pszichés állapot. Mégis ez fejezi ki legjobban azt a szeretetet, ami az Embert összekapcsolja teremtő Istenével, akinek képmása. Ha nem érezzük ezt a szerelmet Isten iránt, annak kizárólag a bűneink az okai. Az egónk. A hamis énünk. Erről elméltünk mai keresztutunkon. *„Ádám bűnbeesését azzal tudjuk semmissé tenni, s teljes sebességgel visszaindulni a paradicsomba vezető hosszú úton (úgy tudjuk lebontani a megkeményedett kergeket a szívünk körül) hogy vágyak segítségével nélkül, az engedelmeskedő akaratra lecsupaszítva átöleljük azt, ami ellentétes a természetünkkel. (amit igyekszünk letagadni, elkerülni) Ezt a tettet az Istenhez visszatérő teremtmény „próbájának” is nevezhetjük.”* (C.S. Lewis; A fájdalom 127.old.) Ha ki akarjuk állni ezt a próbát akkor jól kell ismerni magunkat. Minden nap fel kell vennünk a keresztünket, azaz a felismert gyengeségeinket kell „átölelnünk”. Ám ez csak úgy lehetséges, ha minden napon komolyan megvizsgáljuk magunkat és merünk radikálisan változtatni az életünkön, ha szükséges. **Ehhez kell a csend. Ehhez kell, hogy képesek legyünk semmit sem tenni, hanem csak letérdelni az Úr elé és beszélgetni vele, mint gyermek az apjával.** Istennek nincsen szüksége semmiféle áldozatra. Nincsen szüksége adott időpontban elmondott adott számú imádságra, meghatározott előírt böjti cselekedetre. A szívünkre vágyik! A velünk való élő kapcsolatra vágyik. Jézus Krisztus a tökéletes áldozat, aki által kiengesztelődött a világgal. Pál apostol így idézi Jeremiás Prófétát a Zsidókhoz írt levelében: *„Mert egy áldozattal mindörökre tökéletesekké tette a megszentelteket. Tanúságot tesz nekünk erről a Szentlélek is, mert miután így szólt: »Ez pedig az a szövetség, amelyet kötni fogok velük azok után a napok után – mondja az Úr –, a szívükbe adom törvényeimet, elméjükbe írom azokat, (Jer 31,33G) és bűneikre s gonoszágaikra többé már nem emlékezem«.* (Jer 31,34G) *Ahol pedig ezek bocsánatot nyertek, nincs többé bűnért való áldozat.”* (Zsid10,14-17) A nagyböjti időszak lényege, hogy akarunk megszentelődni! Maga Isten hív minket erre: *mert meg van írva: „Szentek legyetek, mert én szent vagyok.”* (1Pét1,16)

----- Könyörögj érettünk Urunk. **Könyörögj érettünk. Miatyánk.....**

Énekeljünk az úton. Válgjunk bizonyossággá az utcák lakóinak. Lássák és hallják a keresztet, a kereszt üzenetét. Az énekek között röviden elméltünk a következő kérdésekről.

- Mi lesz földi életem után?
- Mit jelent számomra a test, a lélek temploma?

(Elindulunk. A keresztet asszonyok viszik)

Énekek:

**A keresztfához megyek,
Mert máshol nem lelhetek
Nyugodalmat lelkenek.
S ott talállak, ó, Szűz Anya,
Fájdalom közt, bágyadozva,
Tőr veré át lelkedet.**

**Mely gyötrelmem volt Neked
Isteni szülöttedet
Látni szegény jászolban!
S midőn annyi ellenségek
Romlására esküvének:
Tőr veré át lelkedet.**

**De midőn ezek felett
Láttad, mennyit szenvedett,
Szenvedett az ártatlan!
Láttad őt a Kálvárián,
Két lator közt a keresztfán,
Kínodat ki mérje meg!**

**A nap elsötétedett,
Ennyi kint nem nézhetett,
Borzadván rengett a föld!
Sírt, kesergett, gyászolt minden
Az egész nagy természetben:
De gyötrelmed nagyobb volt!**

**Ezt, ó, fájdalmas Anya,
Mind értem túrted vala,
Értem, háládatlanért!
Ki Fiadat megvetettem,
És keresztre feszítettem,
Ó, én kárhozat fia!**

**Most a lelkiismeret
Életemnek átka lett,
Istenem, hová legyek?
Nincs lelkenek csendessége,
Rettent a bűn szörnyűsége:
Jaj, kétségbe kell esnem!**

**Ah, de fülembé hata
Szent Fiad e szózata:
"Ím Anyád, ó, tanítvány!"
Tanítványa én is voltam,
Míg a bűnre nem hajlottam,
Ő engem is rád bízott.**

**Ne nézd bűnös-léteimet,
Hanem a szeretetet,
Mely értem a fán vérzett!
Fájdalmaid, ó, Szűz Anya,
Indítsanak bűnbánatra,
Hogy kegyelmet nyerhessek.**

**Keresztények, sírjatok,
Mélyen szomorkodjatok.
Keseregjen minden szív,
A ki Jézusához hiv.**

**Nincsen abban irgalom,
Hozzád buzgó fájdalom,
A ki téged meg nem szán,
Ó Jézus! a keresztfán.**

**Szent testednek sebeit,
Vérrel buzgó kékeit,
A ki látja és nem sir,
Élő hittel az nem bír.**

**A kősziklák repednek,
Nap és hold sötétednek;
Minden állat megindul,
Csak a bűnös nem búsul.**

**Szállj szívedbe, sirasd meg
Vétkeidet, fontold meg.
Mert az isten fia volt,
A ki érted így megholt.**

**Jézus! kérünk, tekintsd meg
Kínjaidat, gondold meg,
Hogy szenvedtél érettünk,
Kik ellened vétettünk.**

**Ne engedd, hogy kárunkra,
Örök kárhozatunkra
Legyen kínszenvedésed,
Értünk ontott szent véred,**

**Azért szeretetemet,
Erősítsed hitemet,
Hogy remélvén kegyelmet,
Nyerjek örök életet.**

**Bűnbánóknak menedéke,
Trónusodhoz eljövünk,
Ah, mert máshol nincs üdv s béke:
Jézus, irgalmazz nekünk!**

**Szenvedésed drága árán
Váltottad meg életünk,
Ó, ne hagyj el minket árván:
Jézus, kegyelmezz nekünk!**

**Hisszük, Uram, mindazt, amit
Üdvünk végett hinni kell;
Amit a szentegyház tanít:
Ebben élünk, halunk el.**

**Kenyeret s bort áldozatul
Felajánlván teneked,
Kérünk, add meg bő jutalmul
Megtérésre szent kegyed.**

**Jézus teste s vére által,
Mit a kenyér s bor jelent,
Add, hogy küzdvén a halállal
Nyerjünk babért odafent.**

**Szent vagy, Uram! örökké szent,
Mi Megváltó Istenünk!
Mit a szentek zengnek ott fent:
Add nekünk is zengenünk.**

**Ó Jézus, Jézus, ó lankadt Jézus,
Istennek vérző Fia!
Tűrés példája, szentség formája,
Ó lelkünk drága díja!**

**2. Ó Jézus, Jézus, ó édes Jézus,
Mennyeknek édessége!
Hogy meghervadtál, jaj megfonnyadtál,
Ó lelkek üdvössége!**

**3. Ó Jézus, Jézus, ó édes Jézus,
Ó hívek ékessége!
Ártatlan túrtél s minket megnyertél,
Ó szívünk édessége!**

**4. Ó Jézus, Jézus, ó édes Jézus,
Mit tettél a világért!
Véredet ontod, testedet rontod
Ádámnak rossz magváért.**

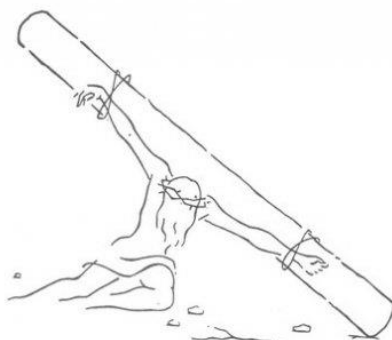
**5. Ó Jézus, Jézus, ó édes Jézus,
Szent tested én kötöztem.
Rút életemmel, rút beszédemmel
Melledet általdöftem.**

**6. Ó Jézus, Jézus, ó édes Jézus,
Szent tested ó én vertem,
Szeretvén vétkezt, rút részegséget,
Eceted én kevertem.**

**7. Ó Jézus, Jézus, ó édes Jézus,
Szent véred én ontottam,
Szent fejed szúrtam, kezeid fúrtaam,
Életed én rontottam.**

**8. Ó Jézus, Jézus, ó édes Jézus,
Szenvedek véled méltán.
Kínodat szánom, vétkeimet bánom,
Kereszted mellett sírván.**

**Édes Jézus neked élek,
Édes Jézus neked halok
Életemben, halálomban
Édes Jézus tied vagyok**

14. **Állomás: Jézust sírba teszik** - Imádunk téged Krisztus és áldunk téged, ***mert szent kereszted által megváltottad a világot.***

Eltemették Jézust. Nagy követ is tettek a sír bejáratához. Biztos, ami biztos. A zsidó vezetők félték attól, hogy a Jézus botránynak nincs vége. Nem csak a súlyos kő, hanem az odarendelt katonák is jelezték, hogy Jézus nem kívánatos a hatalom számára. Testvérek! Ez azóta sem változott. A hatalom és a pénzközpontú világ számára ma sem kívánatos a hívő ember. Mert igyekszik megélni az egyszerűséget, a nagylelkűséget és nem hajt azért, hogy egyre többet birtokoljon. Nem törekszik arra, hogy mindenből a legújabb és legjobb legyen neki. Mert szenvedélye nem az alkohol, a cigaretta, a szerencsejáték, drog, a szex és egyéb költséges hóbortok, hanem Jézus szeretete, a család öröme, a hívő közösséghez tartozás derűje.

A konzumkapitalizmusnak 5 ellensége van: Az első az Isten, mert az igazi boldogság helyéül nem ezt a világot jelöli meg és Jézus által egyértelművé teszi, hogy az Ő országa nem e világból való. A második a család, mert ahol egy szerető kis közösség együtt él, ott nem uralkodik el az önzésből fakadó hedonizmus és felhalmozás. Harmadik a hazaszeretet, mert ott, ahol egy ország fiai és lányai egy közösségként tekintenek magukra, ott nehezebb a reklámokon keresztüli manipuláció. Ahol az egy nemzethez tartozás erős, ott nehezebb fogyasztásra manipulálni és eladósítással függővé tenni a tömegeket. Negyedik a magántulajdonú föld, a kiskert, ahol élelmet lehet termelni. Hiszen ennek eredménye, hogy kevesebbet vásárolnak a boltban, egészségesebb lesz az étel, amit elfogyasztanak, (kevesebb gyógyszerre lesz szükség), és mivel önellátók, részben függetlenné tudják tenni magukat a pénz világtól. Végül ötödikként az egyik legnagyobb ellenség, a hívő kisközösség. Mert egy olyan világban, ahol az emberek felismerik egymás gondjait és saját tehetségükből oldják meg a problémáikat, saját erőforrásaikkal, ott a pénzügyi kontroll szinte megvalósíthatatlan. A karitás erről szól. Szinte mindenkinek vannak olyan dolgai, amit már nem használ, de más valakinek örömet tudna vele okozni. Kinőtt ruhák, megunt játékok, de ami ennél is sokkal többet jelent, az egymással eltöltött minőségi idő. Amikor egymással beszélgetnek az emberek és nem a panaszkodás, hanem a hitből merített erő és pozitív megoldás-keresés a téma. Amikor úgy tudok adni és kapni, hogy nem érezzük azt, hogy valaki tartozik, vagy valakinek tartozom. Ezzel a közösségi magatartással akkor sem és ma sem tud mit kezdeni a világ. Az Apostolok Cselekedeteiben Lukács evangélista így ír erről: *„A sok hívő mind egy szív, egy lélek volt. Egyikük sem mondta vagyonát sajátjának, mindenük közös volt. Az apostolok nagy erővel tanúsították Urunk, Jézus feltámadását, és mindnyájan bőségesen részesültek a kegyelemben. Nem akadt köztük szűkölködő, mert akinek földje vagy háza volt, eladta, és az érte kapott pénzt elhozta, és az apostolok lába elé tette. Mindenkinek adtak belőle, a szükséghez mérten. (Apcsel, 4. 32-35)*

----- Könyörögj érettünk Urunk. ***Könyörögj érettünk. Üdvözlégy Mária***

ZÁRÓ GONDOLAT

Jézus, ahogy előre megmondta. Harmadnapra „újjáépítette” teste templomát. Feltámadt a halálból. Együtt evett tanítványaival. Sokaknak megjelent. Néhányan nem ismerték fel már akkor sem. Sajnos ma is sokan vannak, akik hideg templomok falai közé szorítják az élő Jézust, akiknek az istenkapcsolatuk kimerül a vallásos gyakorlatokhoz való hűségben, de két szentmise között ugyanúgy élnek mint a világ fiai és nem úgy mint az aki élő kapcsolatban van azzal aki velünk van minden nap a világ végezetéig. A szíveinkben lakik. ... Maga Jézus mondta a hitetlenkedő Tamásnak „Boldogok akik nem látnak és mégis hisznek.” S ha netán megháborgatott ez a mai keresztút, vagy úgy gondolod, hogy túlságosan radikális volt a megközelítés; hogy mindannyian Istenben vagyunk és mindnyájunkban Isten lakik, akkor tedd föl magadnak a kérdést, mire gondolhatott Péter, a Kőszikla, az első pápa, a Krisztus által kiválasztott apostol amikor ezt írta; *„Mindazokat a javakat, amelyek az élethez és az istenfélelemhez szükségesek, az isteni hatalom ajándékozta nekünk azáltal, hogy megismertük őt, aki minket saját dicsőségével és erejével meghívott. Ezek által nekünk ajándékozta az értékes és rendkívül nagy ígéreteket, hogy általuk részeseivé legyetek az isteni természetnek, és megmeneküljete a világban uralkodó vágyak okozta romlottságtól.”* (2Pét1,3-5)

„Maradjatok énbennem, és én tibennetek.”

Ének:

**A világnak Krisztus kell! A világnak Krisztus kell!
A világnak kellesz te is, mivel te Krisztushoz tartozol.
Emlékezz! Emlékezz! Te Krisztushoz tartozol!**

Legyen köztünk öröm, béke szeretet és jóság!

AMEN